

РЕШЕНИЕ

№ 4602

гр. София, 06.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 15.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

при участието на секретаря Анжела Савова, като разгледа дело номер **3400** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 215, ал. 1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ) и чл. 19 от Наредба № РД-02-20-25/03.12.2012 г. за условията и реда за издаване на удостоверение за вписване в регистъра на консултантите за оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор (Наредбата). Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя инж. И. П., срещу Заповед № РД 27-113/21.03.2022 г. на началника на Дирекция за национален и строителен контрол /ДНСК/. В жалбата са изложени твърдения за противоречие на акта с материалноправните разпоредби – основание за оспорване по чл. 146, т. 3 АПК. Иска се обжалваната заповед да бъде отменена. В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. М., която поддържа жалбата.

Ответникът – началникът на ДНСК, чрез юк. А., изразява становище за неоснователност на оспорването. Иска от съда да отхвърли жалбата и да присъди разности за юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения административен акт.

Административен съд София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото

доказателства по реда на чл. 235 от ГПК във вр. с чл. 144 АПК и служебно, на основание чл. 168, ал. 1 вр. с чл. 146 АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят [фирма] притежава Удостоверение № РК-0112/19.02.2019 г. за извършване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. ЗУТ – оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор - със срок на валидност до 19.02.2024 г. В удостоверението като управители на дружеството са посочени Л. Т., С. Я., Е. Х., Я. К., А. М.- Н. и И. П..

При извършена проверка от страна на ДНСК за изпълнение на изискванията към органите на управление на юридическите лица съобразно влязлото в сила изменение на разпоредбата на чл. 167, ал. 1, т. 2 ЗУТ и при справка в Търговския регистър, проверяващите органи констатират, че трима от управителите на [фирма] - Е. Х., Я. К. и А. М.- Н., не притежават необходимата техническа правоспособност.

С писмо с изх. № ЛК-04/171-01-248/09.03.2022 г. на началника на ДНСК управителите на дружеството С. Я., Е. Х., Я. К., А. М.- Н. и И. П. са уведомени за започналото производство за предсрочно прекратяване на действието на Удостоверение № РК-0112/19.02.2019 г.

От служебно направена справка от съда в Търговския регистър е видно, че към момента на уведомяването управители на дружеството са посочените в писмото 5 лица.

Във връзка с писмо с изх. № ЛК-04/171-01-248/09.03.2022 г. е направено възражение вх. № ЛК-04/171-03-803/16.03.2022 г. от [фирма] чрез управителя И. П.. В него са изложени твърдения, че дружеството извършва и друга дейност освен оценяване на съответствието на инвестиционните проекти и/или упражняване на строителен надзор. Посочено е, че дейностите, за които е издадено процесното удостоверение, се извършават само от управителите С. Я. и И. П., които имат техническа правоспособност, съобразно вътрешната организационна структура на дружеството.

С оспорената Заповед № РД 27-113/21.03.2022 г. на началника на ДНСК направеното възражение е обсъдено и сметено за неоснователно и на основание чл. 167, ал. 9, т. 3 ЗУТ и чл. 17, ал. 1, т. 3 от Наредбата предсрочно е прекратено действието на Удостоверение № РК-0112/19.02.2019 г.

Съдът намира, че така установената фактическа обстановка, обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Насочена е срещу акт, подлежащ на пряк съдебен контрол за законосъобразност- арг. чл. 215, ал. 1 ЗУТ във вр. с чл. 19 от Наредбата. Подадена е от лице, което е адресат на акта, засегнат неблагоприятното от обективизираното в същия властническо волеизявление. Депозирана е в преклузивния срок по чл. 19 от Наредбата, вр. с чл. 149, ал.1 АПК, вр. чл. 215, ал. 4 ЗУТ.

Разгледана по същество жалбата, е неоснователна.

Съгласно изричната разпоредба на чл. 168, ал. 1 АПК, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен, въз основа на събраните доказателства, да провери законосъобразността на обжалвания административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган при спазване на административнопроизводствените правила и в съответствие с приложимите материалноправни норми и с целта на закона.

Съгласно разпоредбата на § 79 ПЗР ЗИДЗУТ (ДВ, бр. 16 от 23 февруари 2021 г.), лицата, получили удостоверение за упражняване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 до влизането в сила на този закон, както и лицата, получили удостоверение за упражняване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 по реда на § 77, ал. 1 от този закон, привеждат дейността си в съответствие с неговите изисквания в срок до една година от влизането му в сила. Считано от деня, в който законът поражда правни последици, срокът за изпълнение на задължението е бил до 26.02.2022 г. вкл. – арг. чл. 5, ал. 5 КРБ.

Според чл. 167, ал. 1, т. 2 ЗУТ (изм. ДВ, бр. 16 от 23 февруари 2021 г.) удостоверение за извършване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 ЗУТ, се издава на лице, което е търговец по смисъла на Търговския закон и отговаря на изискването членовете на органите на управление на юридическото лице или едноличния търговец, както и наетите от тях по трудов или друг договор физически лица, да са специалисти със завършено висше образование с образователно-квалификационна степен "магистър" и притежават техническа правоспособност по чл. 229, имат най-малко 5 години стаж по специалността, не са допуснали и/или извършили повече от две нарушения по този закон и нормативните актове по прилагането му през последните три години преди подаване на заявление за вписване в регистъра и не са осъждани за умишлени престъпления от общ характер на лишаване от свобода, както и за престъпления, свързани с упражняване на професията, освен ако са реабилитирани; обстоятелствата относно съдимостта на българските граждани се установяват служебно от Дирекцията за национален строителен контрол; чуждите граждани представят свидетелство за съдимост или аналогичен документ; изискването за притежаване на техническа правоспособност по чл. 229 не се отнася за физически лица, чрез които консултантът упражнява дейността си, със специалности, свързани със санитарно-хигиенните изисквания към строежите (лекари с придобита специалност в системата на здравеопазването по "Комунална хигиена", "Трудова медицина", "Обща хигиена", "Хранене и диететика", "Хигиена на детско-юношеската възраст" и "Радиационна хигиена"), както и юристи.

Според чл. 167, ал. 9, т. 3 ЗУТ действието на удостоверението се прекратява преди изтичането на срока, за който е издадено, при отпадане на някое от основанията, послужили за издаване му.

Видно от съдържанието на посочените разпоредби, са предвидени изменения в изискванията, на които членовете на органите на управление на дружество, извършващо дейност по чл. 166, ал. 1, т. 1 ЗУТ, кумулативно трябва да отговарят. Независимо че към момента на издаване на удостоверение за упражняване на дейностите по чл. 166, ал. 1, т. 1 ЗУТ не е било необходимо членовете на органите на управление да притежават техническа правоспособност, § 79 ПЗР ЗИДЗУТ изрично задължава лицата, получили такова удостоверение, да приведат дейността си в съответствие с новите правила в указания срок. Неизпълнение на това задължение би имало за последица да бъде предсрочно отнето издаденото удостоверение на основание чл. 167, ал. 9, т. 3 ЗУТ.

По делото няма спор между страните, че трима от общо петте управители на дружеството не отговарят на условието за техническа правоспособност и не е проведена процедура за промяна или заличаване на управители, неотговарящи на условията по чл. чл. 167, ал. 1, т. 2 ЗУТ. Ирелевантни са твърденията на жалбоподателя, че в дружеството е създадена вътрешна организация, според която

само управителите, имащи техническа правоспособност, извършват дейностите, попадащи в обхвата на издаденото удостоверение. О. на управители и неговото заличаване имат действие по отношение на трети добросъвестни лица единствено след вписването им – чл. 141, ал. 6 ТЗ. След като съответните организационни промени не са отразени в Търговския регистър те не могат да бъдат противопоставени на констатациите на административния орган и на съда и нямат правно значение.

Този извод не се променя и от представената с жалбата заповед без номер от 01.03.2022 г. Същата не е предоставена на административния орган с възражение вх. № ЛК-04/171-03-803/16.03.2022 г. и съдът счита, че е създадена заради съдебното производство. Дори да бъде кредитирана, твърдяната с нея организация е направена след изтичане на предвидения срок в § 79 ПЗР ЗИДЗУТ. Освен това с нея не се изпълняват изискванията спрямо членовете на органи на управление на дружеството по начина, предвиден в закона. С оглед изложеното, налице са предпоставките по чл. 167, ал. 9, т. 3 ЗУТ и административният орган правилно е отнел издаденото удостоверение предсрочно.

Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, като съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактическите и правни основания, послужили за издаването ѝ. В хода на административното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения, такива не се и твърдят от жалбоподателя. Не са налице основанията по чл. 146 АПК за оспорването на акта, поради което подадената срещу него жалба е неоснователна и следва да се отхвърли.

С оглед изхода на делото, оспорващият следва да бъде осъден да заплати направените от ответника разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева, който е съобразен с разпоредбата на чл. 78, ал. 8 ГПК във връзка с чл. 37, ал. 1 ЗПП и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ
По изложените съображения, Административен съд София град, II отделение, 24 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя инж. И. П., против Заповед № РД 27-113/21.03.2022 г. на началника на Дирекция за национален и строителен контрол.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя инж. И. П., да заплати на Дирекция за национален и строителен контрол сумата от 100 (сто) лева, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаване на съобщението.

На основание чл. 138, ал. 1 АПК, препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: